

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Wystawiennictwo [S1Arch1>WYST]

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura

Rok/Semestr

3/6

Studia w zakresie (specjalność)

–

Profil studiów

ogólnoakademicki

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Język oferowanego przedmiotu

polski

Forma studiów

stacjonarne

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Laboratorium

0

Inne

0

Ćwiczenia

0

Projekty/seminaria

15

Liczba punktów ECTS

2,00

Koordynatorzy

Wykładowcy

Wymagania wstępne

- student ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu projektowania architektonicznego . - student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego, - student ma podstawową wiedzę z zakresu kompozycji architektonicznej i urbanistycznej - student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. - student potrafi dokonać analizy krytycznej zespołu przestrzennego pod względem kompozycji i funkcji. - student rozumie konieczność stałego podnoszenia swoich kwalifikacji , wykazuje otwartość na różnorodne źródła inspiracji - student jest w stanie zidentyfikować potrzeby użytkownika przestrzeni. - student wykazuje otwartość i ciekawość na różnorodne interdyscyplinarne zagadnienia związane prezentowanym zagadnieniem.

Cel przedmiotu

Wykłady: - Przedstawienie studentom różnorodnych zagadnień związanych z eksponowaniem zbiorów muzealnych, zbiorów nauki i techniki, zbiorów sztuki, ekspozycji problemowych i ekspozycji komercyjnych. - Przedstawienie zróżnicowanych form prezentacji i podstaw ich projektowania. - Zapoznanie studentów z osiągnięciami wystawienniczymi na tle historii architektury. W szczególności retrospektywa architektury EXPO i Powszechnej Wystawy Krajowej. - Przedstawienie współczesnych realizacji i najnowszych osiągnięć w tej dziedzinie. - Prezentacja uzupełniających dziedzin projektowych wykorzystanych w wystawiennictwie, projektowanie graficzne, design, scenografia, multimedia. Projekt: - Zapoznanie studenta z projektowaniem przestrzeni dedykowanej prezentacji – eksponowaniu. - Ćwiczenie ma pobudzić studenta do poszukiwania kreatywnych, niekonwencjonalnych sposobów kształtowania przestrzeni prezentacji z uwzględnieniem realnych założeń funkcjonalnych. - Studenci w trakcie ćwiczenia mają zwrócić szczególną uwagę na wewnętrzne osie widokowe, najścia, otwarcia, różnice w ekspozycji domkniętej i otwartej. Na skalę człowieka i ergonomię. - Ćwiczenie umożliwia poznanie podstawowych zagadnień łączenia kompozycji architektonicznej z grafiką

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

Student zna:

A.W1. projektowanie architektoniczne w zakresie realizacji prostych zadań, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;

A.W4. zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności:

Student potrafi:

A.U1. zaprojektować obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadanym programem uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników;

A.U5. myśleć i działać w sposób twórczy, wykorzystując umiejętności warsztatowe niezbędne do utrzymania i poszerzania zdolności realizowania koncepcji artystycznych w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

A.U6. integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej analizy;

A.U7. porozumieć się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;

A.U8. wykonać dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu architektonicznego;

A.U9. wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do:

A.S1. samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania prostych problemów projektowych;

A.S2. brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia

Zasady zaliczenia wykładów z Wystawiennictwa.

Ocena na podstawie wyników z kolokwium zaliczeniowego w formie testu wielokrotnego wyboru (pisemny lub na platformie e-Moodle). Studenci mogą otrzymać dodatkowe punkty za opracowanie w formie prezentacji uzgodnionych tematów.

Warunkiem zaliczenia i sposobu oceny projektu są następujące kryteria:

- Systematyczność pracy i obecność na zajęciach
- Poprawne zdefiniowanie charakteru i potrzeb jakie muszą być spełnione dla dobrej ekspozycji obiektu.
- Uwzględnienie zachowań zwiedzającego w projektowanej przestrzeni
- Interesujące rozwiązania funkcjonalne.
- Kreatywne podejście do projektowanej przestrzeni.

Ocena formująca wykłady:

- ocena wiedzy – aktywność na wykładach
- ocena z kolokwium

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena formująca projekty:

- ocena pracy semestralnej
- oceny z prac rysunkowych

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca wykład:

- stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i aktywności)

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca projekt:

- stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i umiejętności rysunkowe)

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Cykl siedmiu wykładów dwugodzinnych w semestrze letnim oraz jednogodzinny wykład przeznaczony na sprawdzian zdobytej wiedzy. Wykłady prezentują różne formy wystawiennictwa np. muzealne, edukacyjne, ekspozycje targowe, architekturę expo, na tle ich rozwoju, poruszane są zagadnienia teoretyczne i praktyczne. Wykłady mają charakter monograficzny, treści nawiązują do przebiegu ćwiczeń, w części rozszerzając problematykę ćwiczeń.

Ćwiczenie projektowe ma na celu zapoznanie studentów z zasadami kształtowania przestrzeni wystawy w praktyce, pracy ze scenariuszem ekspozycji oraz wymaganiami jakie wiążą się z prezentacją eksponatów i charakterem ekspozycji.

Studenci opracowują wielowariantowe koncepcje formy przestrzennej ekspozycyjnej. Zaproponowane rozwiązania są omawiane pod względem wewnętrznych, osi widokowych, najść, otwarć oraz ergonomii i balansu pomiędzy ekspresją formy a celem eksponowania. Wybrana koncepcja jest dopracowywana pod względem detalu, koncepcji rozmieszczenia i rodzaju oświetlenia, kolorystyki, doboru materiałów i wyposażenia.

Tematyka zajęć

Wykład 1:

Wprowadzenie do zagadnień projektowania wystaw i ekspozycji.

Różnorodne formy aktywności wystawienniczej: muzea, galerie, ekspozycje tematyczne, architektura i wystawy Expo, stoiska targowe, stoiska promocyjne i aranżacje okolicznościowe.

Wykład 2:

Ekspozycje w muzeach 1

Rys historyczny rozwoju przestrzeni ekspozycyjnych. Omówienie zagadnień związanych z organizacją przestrzeni ekspozycyjnych w obiektach muzealnych, klasyfikacja, schematy prowadzenia widza przez przestrzeń wystawienniczą.

Wykład 3:

Ekspozycje w muzeach 2

Przedstawienie klasyfikacji. Omówienie podstawowych zagadnień projektowych i powiązań pomiędzy scenariuszem i kompozycją ekspozycji. Ekspozycje tematyczne i problemowe. Prezentacja rozwiązań projektowych.

Wykład 4:

Oświetlenie w wystawiennictwie. Ekspozycje komercyjne – stoiska targowe 1

Omówienie zagadnień oświetlenia przestrzeni ekspozycyjnych i eksponatów.

Systematyka i charakterystyka stoisk targowych. Funkcja. Technologie. Prezentacja współczesnych realizacji. Charakterystyka funkcji stoisk targowych.

Wykład 5:

Ekspozycje komercyjne – stoiska targowe 2

Przegląd współczesnych realizacji. Omówienie zasad i różnic projektowych w ekspozycjach wielkopowierzchniowych.

Wykład 6:

Architektura Expo 1851-1925 i Powszechna Wystawa Krajowa 1929

Chronologiczna prezentacja architektury Expo, z szczególnym uwzględnieniem sposobu kształtowania przestrzeni ekspozycyjnych. Prezentacja Powszechnej Wystawy Krajowej na tle osiągnięć europejskich. Omówienie terenów targowych w kontekście współczesnego Poznania.

Wykład 7:

Architektura Expo 1933 do czasów współczesnych

Architektura Expo obiekty i ekspozycje. Chicago 1933-34, Paryż 1937, Nowy York 1939, Bruksela 1958, Nowy York 1964, Montreal 1967, Osaka 1970, Hannover 2000, Mediolan 2015 i kolejne współczesne realizacje.

Opis ćwiczenia projektowego

Projekt przestrzeni wystawienniczej o zróżnicowanych funkcjach użytkowych.

Praca w zespołach 2- lub 3-osobowych.

Zagadnienie ekspozycji zostanie wylosowany na pierwszych zajęciach.

Projekt salony/wzorcowni z ekspozycją produktów i rozwiązań (np. wyposażenie łazienek, nowoczesne systemy grzewcze itp.). Lokalizacja: hipotetyczne miejsce w nowoczesnym budynku o neutralnej architekturze, powierzchnia 200-500 m² (minimum 100 m² na członka zespołu), wnętrze o wysokości 4 m. Zespół projektowy decyduje o proporcjach, kształcie i wejściu; wymagana jest jedna przeszklona ściana. Funkcją jest przestrzeń wystawiennicza umożliwiająca atrakcyjną i zrozumiałą prezentację produktów, w tym zaprojektowanie sposobu ekspozycji, recepcję z funkcją informacyjną i obsługą klienta, wydzielone miejsca do rozmów i doradztwa (minimum 3 niezależne, komfortowe miejsca dla 4 osób). Sanitariaty dla klientów i pracowników oraz pomieszczenia socjalne dla pracowników są wyłączone z zakresu projektu (zakłada się że są w innej części budynku). W projekcie można użyć nośników prezentacji multimedialnej, ścian LED, symulatorów cyfrowych itp.. Ważnym elementem jest promocja identyfikacji wizualnej hipotetycznego producenta przez odpowiednią kolorystykę, materiały i logotypy.

Rozwiązania projektowe powinny zawierać koncepcję funkcjonalną, atrakcyjną formę wizualną salonu, koncepcję kolorystyczną i materiałową oraz przemyślany sposób oświetlenia ekspozycji, przestrzeni komunikacji i miejsc pracy. Wymagana jest praca na roboczych makietach, umożliwiających wprowadzanie zmian projektowych, przewidywana praca na makiecie najpóźniej na czwartych zajęciach. Końcowe opracowanie to jedna plansza w formacie 100x70 cm, drukowana na papierze o gramaturze 140-220 g i makietą roboczą. Opracowanie powinno zawierać minimum trzy ujęcia perspektywiczne (ekspozycja, recepcja, miejsce do rozmów), rzut całego założenia (skala 1:100 lub 1:200) oraz rzut, przekrój i kłady ścian wybranej części (skala 1:50, 1:100) np. (np.: wybrany fragment ekspozycji) do ustalenia z prowadzącym.

Metody dydaktyczne

1. Wykłady / wykłady problemowe.
2. Projekty / metoda projektów – praktyczny.
3. eLearning Moodle (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Barton A., Schwarz U. Frey C., Projektfeld Ausstellun. Project Scope: Exhibition Design. Birkhauser, Basel 2012
2. Czekaj F., Mikszo T., PeWuKa, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2019
3. Kiciński A. Muzea. Zagadnienia rozwoju i projektowania. Polska perspektywa, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa
4. Kysiak M., Architektura Pawilonów Wystawowych, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1998
5. Loren J., Skolnick L., Berger C., Czym jest projektowanie wystaw? ABE Dom Wydawniczy, Warszawa, 2008
6. Targi i Jarmarki MTP, Kroniki Miasta Poznania 1996/2
7. Tietz Jürgen, Historia Architektury XX Wieku, Konemann, Kolonia 2001
8. Watin David, Historia Architektury Zachodniej, Arkady Warszawa, 2001

9. Żórawski Juliusz, O budowie formy architektonicznej, Arkady, Warszawa, 1962.

Uzupełniająca

1. On show Ginko Press

2. New Exhibition Design 01, avedition, Stuttgart 2008

3. New Exhibition Design 02, avedition, Stuttgart 2010

4. Muller A., Mohlmann F. Neue ausstellungs gestaltung, New exhibition design 1900-2000, Avedition, Stuttgart 2014

5. Scenography - Szenografie 2: Staging the Space - Der Inszenierte Raum, avedition, Studgartt 2018

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	50	2,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	30	1,00
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu)	20	1,00